

med Henblik paa de mange Reparationer, der udføres Syd for Grænsen, af Varer, som ellers kunde være blevet repareret her i Landet.

§ 4 omhandler en Forhøjelse af den Straftold, som kan paalægges Varer fra andre Lande, der behandler danske Skibe eller Udførselsvarer formelt eller faktisk ugunstigere end andre Landes Skibe eller Udførselsvarer, eller som behandler danske Statsborgere paa lignende uforholdsmæssig ugunstig Maade. Vi har altid haft en saadan Bestemmelse i vore Toldlove, men med de meget høje Toldsatser, som der nu regnes med i forskelligne fremmede Lande, og med den lidt ukontrolable Maade, hvorpaa Finansstyrelsen ledes i flere af de nye Stater, saa at man fra den ene Dag til den anden foretager meget stærke Forandringer, navnlig stærke og krasse Toldforhøjelser, har jeg ment — og Udenrigsministeriet har været af samme Mening —, at det vilde være rigtigt at forsyne den danske Stat med et mere effektivt Vaaben overfor noget saadant. I Henhold dertil er det foreslaaet, at man kan paalægge Varer fra Lande, der behandler danske Varer og danske Statsborgere ugunstigere end andre Landes, en Told af indtil 75 pCt. af Varens Værdi eksklusiv den tariffmæssige Told. Det er altsaa et ganske kraftigt Strafvaaben, der bliver lagt i Regeringens Haand. Jeg har udtalt i Folketinget og skal gentage her, at jeg er sindet, naar Rigsdagen er inde, da at forhandle med begge Tings Finansudvalg angaaende Anvendelsen af denne Paragraf. Det er jo en Paragraf, som, endskønt vi har haft den lige fra 1863, om end i en noget anden Skikkelse, saa godt som ikke er blevet anvendt; det er altsaa ikke noget, som hører til Dagens Orden. Men bliver der Spørgsmaal om at anvende den, er det jo altid en Sag af en vis Betydning for vort Forhold til Udlandet. Naar Rigsdagen ikke er inde, og der ikke er noget Finansudvalg, er det min Tanke, inden Bestemmelsen anvendes, at ville forhandle med Medlemmer af de sidste Finansudvalg, der har været nedsat i begge Ting.

Jeg skal endvidere henlede Opmærksomheden paa de Bestemmelser i §§ 7—12, som indfører ændrede Regler for Værditoldbeskatningen og særlig ændrede Regler for værditoldbeskattede Varers Behandling paa Kreditoplæg. De er i alt væsentligt i Overensstemmelse med de Regler, der vil være Rigsdagen bekendt, idet de blev indført ved det Toldlovforslag, der i Efteraaret blev forelagt i Folketinget. Det har

vist sig ved den stærkere Anvendelse af Værditolden, som har fundet Sted som Følge af denne Luksustoldlovs Eksistens, at de gamle Værditoldregler er utilstrækkelige, og at det er i høj Grad ønskeligt, at der fastsættes saadanne mere hensigtsmæssige Regler som de, der foreslaas indført i disse Paragraffer.

En anden Række af Bestemmelser er ligeledes overført fra det Toldlovforslag, der hviler i Folketinget. De gaar ud paa at give Regeringen stærkere Midler i Hænde til at imødegaa det ikke ringe Smugleri, der finder Sted ved vore Kyster. Efterhaanden som vi har maattet føre vor Beskatning af visse Luksusartikler saa højt op — det gælder ganske særlig Spiritus, men ogsaa i nogen Grad Vine og Tobaksvarer —, er Fristelsen til Smugling blevet stærkere, og der foregaar faktisk ikke saa lidt Smugleri ved vore Kyster. Med den nuværende Lovgivning staaer Toldvæsenet i mange Tilfælde ret værgeløst. Man antræffer et lille Fartøj, som har en meget stor Beholdning af Spiritus inde, men det vil i overordentlig mange Tilfælde ikke være Toldvæsenet muligt at godtgøre, at det har været Hensigten at indsmugle denne Spiritus; det er derfor nødvendigt at skaffe Toldvæsenet stærkere Vaaben i Hænde. De nye Regler gaar hovedsagelig ud paa, at de skarpe Straffe- og Konfiskationsbestemmelser skal kunne bringes i Anvendelse, naar den paagældende Skibsfører ikke er i Stand til at paavise for Toldvæsenet, hvilken Destination Varerne havde, og at denne Destination var regulær. Overalt, hvor saadanne svømmende Spirituslagre ligger ved vore Kyster, og der ikke kan gøres nøjagtig Rede for, hvad de var bestemt til, at det er en regelmæssig Handel, der foregaar, vil Toldvæsenet altsaa ved disse Bestemmelser være udrustet med Midler til at slaa ned. Det er særlig § 19, jeg i saa Henseende vil gøre opmærksom paa.

Loven er tænkt at skulle gælde til 31. Maj 1923, dog saaledes, at den bortfalder samtidig med, at en ny Toldlov træder i Kraft. Skulde det derfor i den tilbageværende Del af Samlingen lykkes at gennemføre det Toldlovforslag, der ligger i Folketinget, vil Loven bortfalde af sig selv, og den vil bortfalde paa et hvilket som helst Tidspunkt inden den 31. Maj 1923, hvor en samlet Toldreform gennemføres. Jeg skal hermed anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie og til meget hurtig Behandling, da den gældende Lov jo staaer umiddelbart foran sit Udløb.